

Vánoční vinšovaná pošta

A. Michna (?1600 – 1676)

1. Bůh se nám dnes na - ro - dil na - ro - ze - ním lid -
 2. Je - žíš jmé - no mu da - li, jak o - tec při - ká -

1. Bůh se nám dnes na - ro - dil na - ro - ze - ním lid -
 2. Je - žíš jmé - no mu da - li, jak o - tec při - ká -

ským, člo - vě - čen - stvím se o - díl v ži - vo - tě
 zal, mat - ku mu pan - nu vzda - li, tak o - tec

ským, člo - vě - čen - stvím se o - díl v ži - vo - tě
 zal, mat - ku mu pan - nu vzda - li, tak o - tec

pa - nen ským. U - či - něn jest Dě - ťát - kem ne - stih - lý v Moc -
 roz - ká - zal. Je - žíš, toť jest Spa - si - tel, slad - ké jmé - no

pa - nen - ským. U - či - něn jest Dě - ťát - kem ne - stih - lý v Moc -
 roz - ká - zal. Je - žíš, toť jest Spa - si - tel, slad - ké jmé - no

no - sti, na - ro - zen Ne - mluv - ňát - kem, jenž jest od Věč - no - sti.
 Je - žíš, a ji - stě vy - ku - pi - tel, ji - stě pra - vý Moj - žíš.

no - sti, na - ro - zen Ne - mluv - ňát - kem, jenž jest od Věč - no - sti.
 Je - žíš, a ji - stě vy - ku - pi - tel, ji - stě pra - vý Moj - žíš.

3. Ach, což jest ušlechtilé to boží děťátko! Přest'astná jsi té chvíle toho syna matko!
 Ó milostný Ježíši, děťátko andělské, komus nechal v tvé říši poklady nebeské?
4. Proč jsi v koutech potají tu mezi hovádky, maje vesele v ráji paláce i zámky?
 Ó jaks potřebnou sobě zde vyvolil matku, mohls vzít vzácnou sobě mnohých paní statků.
5. Měly bejt poduštičky měkoučké, děťátko – seno, slámu, jesličky máš jako hovádko.
 Tak-liž jsi se snížilo, ó dítě anjelské, že jsi v jeslech složilo tvé tělo panenské?
6. Ó předivné vtělení věčně zplozeného, zázračné narození z panny rozeného!
 Budiž nám k vykoupení, toť všichni hledáme, ach, budiž nám k spasení, toť stále žádáme!